

หัวข้อวิทยานิพนธ์	กฎหมายบังคับโทษ: ศึกษาเฉพาะกรณี สิทธิในการติดต่อสื่อสารทางจดหมายและทางโทรศัพท์ของผู้ต้องขัง
ชื่อผู้เขียน	นุชพร กิ่งแก้ว
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานี วรรณนารถ
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

สิทธิในการติดต่อสื่อสารของผู้ต้องขัง ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารผ่านทางจดหมายและทางโทรศัพท์ ถือเป็นสิทธิขั้นมูลฐานที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต ซึ่งผู้ต้องขังพึงจะได้รับ โดยมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2550 มาตรา 36 ได้ให้การรับรองและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในการติดต่อสื่อสารของบุคคลไว้ หมายความว่าหลักประกันสิทธิของผู้ต้องขังที่ไม่ถูกตัดขาดจากโลกภายนอก โดยได้ทำการศึกษาโดยเปรียบเทียบกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในการติดต่อสื่อสารของผู้ต้องขังในประเทศอังกฤษ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ศึกษาหลักกฎหมายและแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพในการติดต่อสื่อสารของผู้ต้องขัง เพื่อวิเคราะห์ว่าผู้ต้องขังได้รับหลักประกันสิทธิและได้รับการปฏิบัติที่สอดคล้องกับหลักกฎหมายและมาตรฐานขั้นต่ำหรือไม่

จากการศึกษาพบว่าเมื่อมีการบัญญัติพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ 2479 กระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ 2479 และระเบียบข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดหลักประกันในการคุ้มครองสิทธิของผู้ต้องขังในไทยมากขึ้น แต่ในทางปฏิบัติพบว่าผู้ต้องขังยังไม่ได้รับความคุ้มครองอย่างแท้จริง เพราะว่าการตรวจสอบจดหมายของผู้ต้องขังเป็นการรักษาความปลอดภัยของเรือนจำ แต่ไม่มีกฎหมายให้อำนาจเจ้าพนักงานเรือนจำในการตรวจสอบจดหมายของนักโทษไว้โดยเฉพาะ

ส่วนการติดต่อสื่อสารผ่านทางโทรศัพท์ ทางกรมราชทัณฑ์ได้นำระบบโทรศัพท์สาธารณะมาให้บริการแก่ผู้ต้องขังให้นักโทษใช้ติดต่อกับบุคคลภายนอกแต่ต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบของเรือนจำ โดยมีข้อจำกัดเรื่องระยะเวลาที่ใช้ติดต่อน้อยลงไป ทำให้กระทบสิทธิผู้ต้องขังมากเกินไป

ดังนั้น ควรบัญญัติกฎหมายให้อำนาจเจ้าหน้าที่เรือนจำในการตรวจสอบจดหมายระหว่างผู้ต้องขังกับบุคคลภายนอกเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ด้านความปลอดภัยของเรือนจำ และ